

Ullam Kavar Kalvan

Dr. A. Atheeswari*,

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-6523>, Email: sumasumathi930@gmail.com.

P. Magizhan, Thirumukkoodalur.

*Corresponding Author : Dr. A. Atheeswari, Email: sumasumathi930@gmail.com.

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the word Kalvan (thief) does not merely denote a common criminal; it carries a profound symbolic meaning across the distinct realms of love (Akam) and devotion (Bhakti). This article explores how the "human hero" who steals the heroine's heart in the Sangam literary tradition evolved into the "Divine Being" who steals the ignorance of souls during the Bhakti period.

Drawing upon the scholarly insights of Dr. A. Atheeswari, this paper analyzes the transformation of the Kalvan symbol – found in works like Kuruntokai and Kalithokai – into the "Thief who steals the heart" (Ullam Kavar Kalvan) in Thirugnanasambandhar's Thodudaiya Seviyan hymn.

The article provides a detailed explanation of the six stages through which the Divine steals the soul's heart:

1. Arousing Doubt (Initial encounter/wonder)
2. Loosening the Bangles (The physical manifestation of longing)
3. Captivating through Speech
4. Awe-inspiring Acts
5. Captivating through Valor
6. Forceful Grace (Coming voluntarily to claim the soul)

Furthermore, the paper discusses from a philosophical perspective why the Almighty is hailed as the "Great Thief" in Saiva Siddhanta and explores His nature as Antaryami (the Indweller).

Key words: Ullam Kavar Kalvan (The Thief of Hearts), Sangam Literature, Bhakti Literature, Thirugnanasambandhar, Saiva Siddhanta, Akathinai (Interior Landscape), Symbolology, Kapilar, Kuruntokai, Kalithokai.

ARTICLE INFO

Article history:

Received

December 20, 2025

Revised

December 25, 2025

Accepted

December 30, 2025

Published

January 01, 2026

References:

1. **Kapilar.** *Kuruntokai: Source and Commentary.* U.V. Swaminatha Iyer Edition, Chennai, 1937..21
2. **Kapilar.** *Kalittokai - Kurinjikkali.* Kazhagam Publication, Chennai, 1950..12
3. **Thirugnanasambandhar.** *Thevaram - First Thirumurai.* Dharmapuram Adheenam Publication, 1953..15
4. **Mohan, Nirmala.** *U.V.S.'s Commentary Skills in Kuruntokai.* International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2010..23
5. **"The Divine Sports of Lord Shiva in Saiva Siddhanta."** *Saivaneethi*, www.saivaneethi.org..24
6. **Gopal, N. R.** "Tamil Sangam Literature: A Journey through History, Culture, and Literary Brilliance." *Eduzone International Multidisciplinary Journal*, vol. 13, no. 1, 2024, pp. 41-45..25
7. **"Tirugnanasambandhar Thevaram First Thirumurai English Translation."** *Shaivam.org*, www.shaivam.org/scripture/Tamil/sambandhar-thevaram-first-thirumurai..7

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

உள்ளம் கவர் கள்வன்

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை., மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

¹பா . மகிழன், திருமுக்கூடலூர்.

ஆய்வுச் சுருக்கம் (Abstract)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 'கள்வன்' என்ற சொல் வெறும் திருடனை மட்டும் குறிக்காமல், காதல் மற்றும் பக்தி ஆகிய இரு வேறுபட்ட தளங்களில் மிக உன்னதமான குறியீட்டுப் பொருளைக் கொண்டுள்ளது. இக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியத்தின் அகத்திணை மரபில் தலைவியின் உள்ளத்தைத் திருடும் மானுடத் தலைவன் எவ்வாறு பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் ஆன்மாக்களின் அறியாமையைத் திருடும் இறைவனாகப் பரிணமித்தான் என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, குறுந்தொகை மற்றும் கலித்தொகை பாடல்களில் பயின்று வரும் கள்வன் குறியீடு, திருஞானசம்பந்தரின் 'தோடுடைய செவியன்' பதிகத்தில் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' என உருமாற்றம் பெறும் போக்கினை முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்களின் ஆய்வுச் சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இறைவனால் ஆன்மாவின் உள்ளம் கவர்ப்படும் ஆறு நிலைகளான ஐயமேற்பது, வளைசோர்தல், உரைவழி கவர்தல், வியப்புறுத்தல், வீரத்தால் கவர்தல் மற்றும் வலிய வந்து ஆட்கொள்ளுதல் ஆகியவை நுணுக்கமாக விளக்கப்படுகின்றன. சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் இறைவன் ஏன் 'பெரிய திருடன்' என அழைக்கப்படுகிறான் என்பதையும், அவனது அந்தர்யாமித் தன்மையையும் இக்கட்டுரை மெய்யியல் நோக்கில் விவாதிக்கிறது.¹

திறவுச்சொற்கள்

உள்ளம் கவர் கள்வன், சங்க இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், திருஞானசம்பந்தர், சைவ சித்தாந்தம், அகத்திணை, குறியீட்டியல், கபிலர், குறுந்தொகை, கலித்தொகை.

அறிமுகம்: தமிழ் இலக்கியத்தில் 'கள்வன்' குறியீட்டின் பரிணாமம்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான தொடர்ச்சியான வரலாற்றைக் கொண்டது. இந்த நெடிய வரலாற்றில், சொற்களின் பொருள் மற்றும் குறியீட்டுத் தன்மை காலத்திற்கேற்ப மாற்றமடைந்து வந்துள்ளன. சங்க இலக்கியம் எனப்படும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் மனித உணர்வுகளையும், இயற்கை சார் வாழ்வியலையும் பாடு பொருளாகக் கொண்டவை. அங்கே 'கள்வன்' என்ற சொல், காதலியின் அனுமதி இன்றி அவளது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் காதலனை அடையாளப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அக வாழ்வியலில் 'களவு' என்பது ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட காதல் முறையாகவே கருதப்பட்டது. 'பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம்' என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா, சங்க காலச் சமூகத்தில் களவு வாழ்க்கைக்குப் பின் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைச் சுட்டுகிறது.⁵

சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய பக்தி இலக்கியக் காலத்தில், குறிப்பாக கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த சைவத் திருமுறைகளில், இந்த அகத்திணை மரபு ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது. அங்கே தலைவன் இறைவனாகவும், தலைவி ஆன்மாவாகவும் உருவகிக்கப்பட்டனர். இந்த 'நாயகி-நாயக' பாவம் (Madhura Bhakti) தமிழ்த் திருமுறைகளின் அடிப்படைப் பண்பாகத் திகழ்கிறது. சீகாழியில் தோன்றித் தமிழ் வளர்த்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், தனது முதல் பதிகத்திலேயே இறைவனை 'என் உள்ளம் கவர் கள்வன்' என்று விளிக்கிறார். இந்த விளிப்பு, சங்க இலக்கியத் தலைவியின் குரலைப் பிரதிபலித்தாலும், அதன் உட்பொருள் ஆன்மீக முதிர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கிறது. இறைவன் ஏன் ஒரு திருடனைப் போல

ஆன்மாவின் உள்ளத்தில் புகுகிறான்? அவனது கள்ளத்தனம் எத்தகைய அருளை வழங்குகிறது? என்பன போன்ற வினாக்களுக்குப் பக்தி இலக்கியங்கள் விடை பகர்கின்றன.¹

இக்கட்டுரை, முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்களின் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை மையமாகக் கொண்டு, சங்க இலக்கியப் பாடல்களையும் தேவாரப் பதிகங்களையும் ஒப்புநோக்கி, தமிழ் இலக்கியத்தில் 'கள்வன்' எனும் குறியீடு பெற்றுள்ள ஆழமான பொருண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறது.¹

சங்க இலக்கியத்தில் மானுடக் கள்வன்: அகத்திணைப் பாடல்களில் காதல் களவு

சங்க இலக்கியத்தின் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான குறுந்தொகை, காதல் உணர்வுகளை மிக நுணுக்கமாகச் சித்தரிக்கும் ஒரு பெட்டகமாகும். இப்பாடல்களில் தலைவனும் தலைவியும் பிறர் அறியாமல் சந்திக்கும் 'களவு' வாழ்வு மிக அழகாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அங்கே தலைவன் 'கள்வன்' என அழைக்கப்படுவதற்கு அவனது மறைவான வருகையும், தலைவியின் உள்ளத்தில் அவன் ஏற்படுத்தும் மாற்றமுமே காரணமாகின்றன.⁹

குறுந்தொகை 25: சாட்சியற்ற களவில் தலைவனின் வஞ்சனை

கபிலர் பாடிய குறுந்தொகையின் 25-வது பாடல், அகத்திணை மரபில் 'கள்வன்' என்ற சொல்லின் பயன்பாட்டிற்கு மிகச் சிறந்த சான்றாகும். தலைவன் தலைவியைக் களவில் கூடிவிட்டு, மணம் முடிக்கத் தாமதிக்கும் சூழலில், தலைவி தன் தோழியிடம் தனது ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகிறாள்.⁹

"யாரும் இல்லை தானே கள்வன்

தான் அது பொய்ப்பின், யான் எவன் செய்கோ" 1

இந்த வரிகள் களவு வாழ்வின் இக்கட்டான நிலையை விளக்குகின்றன. 'நாம் இருவரும் கூடியிருந்த அந்தத் தனிமையான இடத்தில் மனிதர்கள் சாட்சியாக யாரும் இல்லை; தலைவனாகிய அந்தத் திருடன் மட்டுமே இருந்தான்' என்பது தலைவியின் கூற்று. இங்கே தலைவனைத் திருடன் என்று அவள் அழைப்பது, அவன் அவளது உள்ளத்தையும் கற்பையும் கவர்ந்தவன் என்பதால் மட்டுமல்ல, அவன் இப்போது தான் கொடுத்த உறுதிமொழியை மறுத்துப் பொய் சொன்னால், அவனைக் கள்வன் என்று நிரூபிக்கத் தன்னிடம் சாட்சி இல்லை என்பதாலுமே ஆகும். இப்பாடலில் வரும் 'தினைத்தாள் அன்ன சிறுபசங் கால ஒழுகுநீர் ஆரல் பார்க்கும் குருகும் உண்டு' என்ற வரிகள் மிக முக்கியமானவை. அங்கே ஒரு குருகு (நாரை) இருந்தபோதும், அது தன் இரையான ஆரல் மீனைப் பிடிப்பதிலேயே குறியாக இருந்ததே தவிர, இவர்களின் காதலைக் கவனிக்கவில்லை. எனவே, அது ஒரு பயனற்ற சாட்சியாகிறது. இந்தச் சூழல் தலைவனை ஒரு 'கள்வனாக' நிலைநிறுத்துகிறது.⁹

கலித்தொகை 51: குறும்புக்காரக் காதலனும் கள்வன் மகளும்

கலித்தொகையின் குறிஞ்சிக்கலி பகுதியில் வரும் 51-வது பாடல், காதலின் மற்றொரு பரிமாணத்தைக் காட்டுகிறது. சிறுவயதில் மணல் வீடு கட்டி விளையாடியபோது அதைக் கலைத்தும், பந்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடியும் குறும்பு செய்த ஒரு சிறுவன், பின்னர் வாலிபனாகித் தலைவியின் இல்லத்திற்கு வருகிறான். அன்னைக்குத் தெரியாமல் தலைவியின் கையைப் பற்றும் அவன் செயலைத் தலைவி 'அக் கள்வன் மகன்' என்று குறிப்பிடுகிறாள்.¹²

தலைவி தன் தோழியிடம் இச்சம்பவத்தைக் கூறும்போது, தலைவன் தன் கையைப் பற்றியதை அன்னை பார்த்தபோது, 'நீர் உண்ணும் போது அவனுக்கு விக்கல் எடுத்தது' என்று பொய் சொல்லி அவனைத் தலைவி காப்பாற்றுகிறாள். அன்னை அவன் முதுகைத் தட்டிக் கொடுக்க, அவனோ தலைவியைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்துச் சிரித்த நகைக்கூட்டம் அவனது கள்ளத்தனத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கே 'கள்வன்' என்பது ஒரு வசவுச் சொல் அல்ல, மாறாக அது ஒரு காதல் குறியீடு. தலைவியின்

உள்ளத்தை அவளது விருப்பத்துடனேயே, ஆனால் இரகசியமாகக் கவர்ந்ததால் அவன் கள்வனாகிறான்.¹³

இலக்கியம்	பாடியவர்	திணை	கள்வன் குறியீடு	முக்கிய உவமை / குறியீடு
குறுந்தொகை 25	கபிலர்	குறிஞ்சி	சாட்சியற்ற களவு	குருகு (நாரை)
கலித்தொகை 51	கபிலர்	குறிஞ்சி	குறும்பு மற்றும் காதல்	நகைக்கூட்டம்

பக்தி இலக்கியத்தில் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்': திருஞானசம்பந்தரின் இறையியல் தரிசனம்
சங்க இலக்கியத்தில் மானுடக் காதலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட 'கள்வன்' குறியீடு, பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனின் அருட்செயல்களைக் குறிக்கும் மிக உயர்ந்த சொல்லாக மாறியது. திருஞானசம்பந்தர் தனது முதல் பதிகத்தின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் 'என் உள்ளம் கவர் கள்வன்' என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துகிறார். இது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மிகப்பெரிய மாற்றமாகும்.²

திருப்பிரமபுரம் பதிகம்: ஞானப்பால் உண்ட குழந்தையின் முதல் வாக்கு

சீகாழித் திருத்தலத்தில் மூன்று வயதுக் குழந்தையாக இருந்த திருஞானசம்பந்தர், தனது தந்தையார் குளத்தில் நீராடச் சென்றபோது பசியால் அழுதார். அப்போது அன்னை பார்வதி தேவி அவருக்கு ஞானப்பால் ஊட்டியதாகப் பெரியபுராணம் கூறுகிறது. நீராடி முடித்து வந்த தந்தை, குழந்தையின் வாயில் பால் இருப்பதைக் கண்டு 'யார் கொடுத்தது?' என்று வினவியபோது, சம்பந்தர் வானத்தில் காட்சியளித்த இறைவனைச் சுட்டிக்காட்டிப் பாடியதே 'தோடுடைய செவியன்' பதிகம் ஆகும்.⁷

"தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்

காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் உள்ளங்கவர் கள்வன்" 2

இங்கே இறைவன் 'கள்வன்' என அழைக்கப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் சைவ சித்தாந்த ரீதியாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. முதலாவதாக, ஒரு திருடன் எப்படிப் பிறர் அறியாமல் ஒரு வீட்டிற்குள் புகுவானோ, அதுபோல இறைவன் ஆன்மாக்களின் அனுமதி இல்லாமலே அவற்றின் உள்ளத்தில் புகுந்து, அங்கே குடிகொண்டிருந்த ஆணவத்தையும் அறியாமையையும் திருடிச் செல்கிறான். இரண்டாவதாக, இறைவன் எல்லா உயிர்களிடமும் அந்தர்யாமியாக (மறைந்து உறைபவனாக) இருக்கிறான். உயிர்கள் தாங்கள் செய்த வினைகளின் பயன்களை அனுபவிப்பதற்காகத் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு, பின்னணியில் இருந்து செயலாற்றுவதால் அவன் 'கள்வன்' எனப்படுகிறான்.¹

உள்ளம் கவரும் ஆறு நிலைகள்: முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்களின் பகுப்பாய்வு

முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்கள் தனது 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' ஆய்வுக் கட்டுரையில், சம்பந்தரின் பதிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இறைவன் ஆன்மாக்களின் உள்ளத்தைக் கவரும் முறைகளை ஆறு வகைகளாகப் பிரித்துள்ளார். இப் பகுப்பாய்வு இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் இடையிலான நுட்பமான உறவை விளக்குகிறது.¹

1. ஐயமேற்பது போல உள்ளம் கவர்தல் (The Mendicant Form)

இறைவன் ஒரு பிச்சைக்காரனைப் போல (பிஷாடனர்) வேடம் பூண்டு அடியவர்களின் இல்லங்களுக்குச் சென்று 'அன்புப் பிச்சை' கேட்கிறான். அவன் உண்மையில் எதையும் எதிர்பார்ப்பவன் அல்ல; மாறாக, அடியவர்களின் ஆணவத்தைத் திருடவே இந்த வேடத்தை ஏற்கிறான். கற்றலும் கேட்டலும் உடைய பெரியோர்கள் தொழும் நிலையில் உள்ள இறைவன், எளிய ஆன்மாக்களிடம் மையல் கொண்டு அவற்றின் உள்ளத்தைத் திருடுகிறான்.¹

"முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவை பூண்டு

வற்றலோடுகல னாப்பலி தேர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

ஆமையோடு, பாம்பு, பன்றிப் பல் போன்ற விசித்திரமான ஆபரணங்களை அணிந்து, மண்டை ஓட்டைக் கையில் ஏந்திப் பலியேற்க வரும் இறைவனின் இந்தக் கோலம், ஆன்மாவின் உலகப் பற்றுக்களைத் திசைமாற்றித் தன்பால் ஈர்க்கிறது. இது ஒரு வகையான 'அருள் திருட்டு' ஆகும்.¹

2. வளைசோர உள்ளம் கவர்தல் (Physical Sign of Devotion)

சங்க இலக்கிய மரபில், தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி உடல் இளைப்பதன் காரணமாக அவளது வளையல்கள் நழுவும் (வளைசோர்தல்). இதைப் பக்தித் தளத்திற்கு மாற்றும் சம்பந்தர், இறைவனின் அழகில் மயங்கும் ஆன்மா தனது உடல் உணர்வை மறந்து உருகுவதைக் குறிப்பிடுகிறார்.¹

"நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடை மேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி

ஏர்பரந்தவின வெள்வளை சோரவென் உள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

சடையில் கங்கையையும் சந்திரனையும் சூடிய இறைவனின் பேரொளியைக் கண்ட ஆன்மா, தன்னை மறந்து உருகுவதால் அதன் கையில் உள்ள சங்க வளையல்கள் நழுவுகின்றன. இங்கே வளைசோர்தல் என்பது வெறும் உடல் மாற்றம் அல்ல, அது ஆன்மா இறைவனோடு ஒன்றிணையும் போது ஏற்படும் ஒரு பரவச நிலை (Ecstasy) ஆகும். இத்தகைய மாற்றத்தைத் தூண்டி ஆன்மாவைத் தன்பால் ஈர்ப்பதால் இறைவன் கள்வனாகிறான்.¹

3. உரைவழி உள்ளம் கவர்தல் (Attraction through Praise)

ஒருவரைப் பற்றிய புகழைக் கேட்டு அவர் மீது காதல் கொள்வது 'உரைவழிச் சிறப்பு' எனப்படும். இறைவனின் திருமேனி அழகையும், அவனது அர்த்தநாரீஸ்வரக் கோலத்தையும், அவன் விடை (எருது) ஏறி வரும் மாண்பையும் அடியவர்கள் சொல்லக் கேட்டு, ஆன்மா அவன்பால் ஈர்க்கப்படுகிறது.¹

"ஒருமை பெண்மையுடையன் சடையன்விடை யூருமிவனென்ன

அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

இறைவன் ஒரு பாகம் பெண்ணாக இருந்து ஆணுருவமாகவும் காட்சியளிக்கும் விந்தையைத் தோழியர் (அல்லது அடியவர்) விவரிக்க, அந்த உரையின் வாயிலாக ஆன்மாவின் உள்ளத்தில் இறைவன் புகுகிறான். இங்கே 'உரை' என்பது இறைவனை அடையும் வழியாகிறது. அடியவர்களின் உரையில் குடியிருந்து ஆன்மாவைக் கவர்வதால் அவன் உள்ளம் கவர் கள்வன் ஆகிறான்.¹

4. வியப்புறுமாறு உள்ளம் கவர்தல் (Awe-inspiring Presence)

இறைவனின் தோற்றமும் அவனது நடனமும் காண்போரை வியப்பில் ஆழ்த்தக் கூடியவை. சடையில் புனல், கையில் அனல், இடையில் பாம்பு என முரண்பட்ட அம்சங்களை ஒருங்கே கொண்டு அவன் ஆடும் 'சதிர்' (நடனம்) உலகத்தையே வியக்கச் செய்கிறது.¹

"சடைமுயங்குபுனலன் அனலன் எரிவீசிச் சதிர்வெய்த

உடைமுயங்குமர வோடுழித்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

இந்த வியப்பு நிலையில் ஆன்மா தனது தற்காப்பு உணர்வை (Defensive self) இழக்கிறது. அந்தத் தருணத்தில் இறைவன் ஆன்மாவின் உள்ளத்தைப் பறித்துக் கொள்கிறான். வியக்க வைத்து உள்ளத்தைக் கொள்ளையடிப்பது ஒரு திறமையான கள்வனின் செயலாகும்.¹

5. வீரத்தைக் காட்டி உள்ளம் கவர்தல் (Subjugation through Valor)

வீரம் என்பது மனிதர்களை எளிதில் கவரக்கூடிய பண்பு. இறைவன் தனது வீரத்தால் உலகைக் காப்பதையும், தீயோரை அழிப்பதையும் கண்ட ஆன்மா அவனிடம் சரணடைகிறது. குறிப்பாக, கயிலை

மலையைப் பெயர்க்கத் துணிந்த இராவணனின் ஆணவத்தை அடக்கிய இறைவனின் வீரம் இப்பதிகத்தில் பேசப்படுகிறது.¹

"வியரிலங்குவரை யுந்திய தோள்களை வீரம் விளைவித்த

உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

ஆணவத்தின் அடையாளமான இராவணனின் வலிமையை அழித்து, அவனைப் பணிய வைத்த இறைவனின் வீரச் செயல், ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறது: 'யார் ஆணவம் கொண்டாலும் இறைவன் அதை அடக்குவான்'. இத்தகைய வீரத்தின் மூலம் பக்தர்களின் உள்ளத்தை அச்சத்துடன் கூடிய அன்பால் இறைவன் கவர்கிறான்.¹

6. வலியவந்து உள்ளம் கவர்தல் (Spontaneous Grace)

இறைவனைத் தேடிச் சென்ற பிரமன் மற்றும் திருமாலால் அவனது அடிமுடியைக் காண முடியவில்லை. ஆனால், அதே இறைவன் தனது அடியவர்களுக்காக அவர்கள் தேடாமலேயே வலிய வந்து காட்சி தருகிறான். இது இறைவனின் 'எளிவந்த தன்மை' (Accessibility) ஆகும்.¹

"தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரையானும்

நீனுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்கவர் கள்வன்" 1

ஆணவத்தால் தேடியவர்களுக்கு அகப்படாத இறைவன், அன்பு கொண்ட ஆன்ம நாயகிகளுக்கு வலிய வந்து தனது இதயத்தைத் திறந்து காட்டுகிறான். தான் எதிர்பாரா நேரத்தில் வலிய வந்து ஆட்கொள்ளும் இறைவனின் இந்தச் செயல், ஆன்மாவின் தெளிவையும் நாணத்தையும் கவர்ந்து கொண்டு, அதற்குப் பதிலாகச் சிவஞானத்தை வழங்குகிறது.¹

உள்ளம் கவரும் நிலை	மூலப் பண்பு	விளைவு	பதிக வரி (சுருக்கம்)
ஐயமேற்பது	எளிமை / பிச்சைக்காரக் கோலம்	ஆணவம் நீங்கல்	வற்றலோடுகலனாப் பலி தேர்ந்து...
வளைசோர்தல்	பேரழகு	உடல் உணர்வு மறத்தல்	நிலாவெண் மதிசூடி வளைசோர...
உரைவழி கவர்தல்	புகழுரை	ஈர்ப்பு ஏற்படுதல்	அருமையாகவுரை செய்ய...
வியப்புறுத்தல்	முரண்பட்ட நடனம்	தற்காப்பு நீங்கல்	அனலன் எரிவீசிச் சதிர்வெய்த...
வீரத்தால் கவர்தல்	வலிமை	சரணாகதி	இலங்கையரையன் வலிசெற்று...
வலியவந்து கவர்தல்	அருள் / எளிவந்த தன்மை	சிவஞானம் பெறுதல்	மாலொடு அயன் தேட நிமிர்ந்தான்...

சைவ சித்தாந்தப் பார்வையில் 'கள்வன்' குறியீட்டின் தத்துவப் பின்னணி

சைவ சித்தாந்தம் 'பதி' (இறைவன்), 'பசு' (ஆன்மா), 'பாசம்' (தளைகள்) என்ற மூன்று நித்தியப் பொருள்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது. இதில் இறைவன் ஆன்மாக்களின் மீது கொண்டுள்ள பெருங்கருணையால், அவற்றைப் பாசக் கட்டுகளில் இருந்து விடுவிக்க முற்படுகிறான். இந்த விடுதலைச் செயல் ஒரு 'புனிதமான திருட்டு' என உருவகிக்கப்படுகிறது.³

இறைவன் ஏன் திருடனாகிறான்?

1. **அந்தர்யாமித் தன்மை:** ஒரு திருடன் எப்படி ஒரு வீட்டிற்குள் மறைந்து இருந்து, உரியவர்களுக்குத் தெரியாமல் பொருள்களை எடுப்பானோ, அதுபோல இறைவன் எல்லா உயிர்களுக்கும் மறைந்திருந்து செயல்படுகிறான். உயிர்கள் தாங்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, அவற்றின் வினைகளை முறைப்படுத்தி, பக்குவம் அடையும் போது அவற்றை ஆட்கொள்கிறான். இந்த மறைந்திருக்கும் தன்மையே அவனை 'கள்வன்' ஆக்குகிறது.¹
2. **ஆணவத் திருட்டு:** ஆன்மாவின் மிகப்பெரிய எதிரி ஆணவம். இது 'நான்', 'எனது' என்ற உணர்வைத் தூண்டி ஆன்மாவை உலகப் மாயையில் சிக்க வைக்கிறது. இறைவன் ஆன்மாவின் உள்ளே புகுந்து, இந்த ஆணவத்தை மெல்ல மெல்லத் திருடிச் செல்கிறான். ஆன்மா தான் எதையோ இழப்பதாக நினைக்கும் போது, உண்மையில் அது தனது விலங்குகளில் இருந்தே விடுபடுகிறது.¹
3. **மறைப்பற்ற அருள்:** சைவ சித்தாந்தத்தில் 'திரோதான சக்தி' என்பது ஒரு முக்கியமான கருத்தாக்கம். இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு உடனடியாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தாமல், மறைந்து நின்று அவற்றைப் பக்குவப்படுத்துகிறான். ஒரு கள்வன் எப்படிப் பொருட்களைக் காட்டியே திருடினாலும் உரிமையாளருக்குத் தெரியாதோ, அதுபோல இறைவனின் செயல்கள் நிகழ்ந்தாலும், ஞானம் பெறாத உயிர்களுக்கு அவை தெரிவதில்லை.³

"காண்டற்கு அரியனாய்த் தன்னாலே தன்னைக் காண வேண்டுகையினால் சிவனைக் கள்வன் என்பர்" என்பது பெரியோர்களின் வாக்கு. நமது சிற்றறிவால் (பசு ஞானம் அல்லது பாச ஞானம்) இறைவனைக் காண முடியாது; அவனது அருளாலே (பதி ஞானம்) மட்டுமே அவனைக் காண முடியும். இவ்வாறு தன்னை ஒளித்து வைத்து விளையாடுவதால் அவன் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' ஆகிறான்.³

சங்க இலக்கியம் மற்றும் பக்தி இலக்கியக் கள்வன்: ஒரு ஒப்பீட்டு ஆய்வு

சங்க இலக்கியத்திலும் பக்தி இலக்கியத்திலும் ஒரே சொல்லாடல் பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அவற்றின் பின்புலமும் இலக்கும் வேறானவை. சங்க இலக்கியம் மண்ணுலகக் காதலைப் பாடுகிறது; பக்தி இலக்கியம் விண்ணுலகப் பேரின்பத்தைப் பாடுகிறது.

ஒப்பீட்டு அம்சம்	சங்க இலக்கியம் (அகம்)	பக்தி இலக்கியம் (திருமுறை)
தலைவன்	மானுட ஆடவன்	பரம்பொருள் (சிவன்)
தலைவி	மானுடப் பெண்	ஆன்மா (உயிர்)
களவு	உலகியல் காதல் மறைவு	இறைவனின் அந்தர்யாமி மறைவு
திருடப்படும் பொருள்	உள்ளம் / கன்னிமை / வளையல்	ஆணவம் / கன்மம் / மாயை
இலக்கு	வரைவு (திருமணம்)	முக்தி (பேரின்பம்)
சாட்சியம்	இயற்கை (குருகு, நதி)	அருள் அனுபவம்

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி தன் தலைவனை 'கள்வன்' என்று அழைக்கும் போது அங்கே ஒரு அச்சம் இருக்கிறது (அவன் ஏமாற்றி விடுவானோ என்ற அச்சம் - குறுந்தொகை 25). ஆனால் பக்தி இலக்கியத்தில் 'கள்வன்' என்ற விளிப்பில் ஒரு நெகிழ்ச்சியும், பேரானந்தமும் இருக்கிறது. "என்

அனுமதியே இல்லாமல் என் உள்ளத்தைப் பறித்துக் கொண்டாயே" என்ற செல்லக் கோபம் அங்கே தொனிக்கிறது.¹⁰

சம்பந்தரின் 'தோடுடைய செவியன்' பதிகம் பிற்கால இலக்கியங்களுக்குப் பெரும் வழிகாட்டியாக அமைந்தது. இராமாயணத்தில் சீதை இராமனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, "பெண்வழி நலனொடும் பிறந்த நானொடும் என்னையும் கொண்டு சென்ற கள்வன்" என்று குறிப்பிடுவதைச் சம்பந்தரின் வரிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும்.¹⁷

இலக்கிய நயம் மற்றும் மொழிநடையும் ஆய்வும்

முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்கள் தனது கட்டுரையில் பயன்படுத்தியுள்ள மொழிநடை, தமிழ் இலக்கண மரபையும் பக்திச் சுவையையும் ஒருங்கே பிணைப்பதாக உள்ளது. 'நேமிநாதம்', 'தொல்காப்பியம்' மற்றும் 'நன்னூல்' ஆகிய இலக்கண நூல்களின் பின்னணியில் புணரியல் மாற்றங்கள் மற்றும் சொல்லாக்கங்கள் எவ்வாறு இலக்கிய நயத்தை மேம்படுத்துகின்றன என்பதை அவரது பிற ஆய்வுகள் சுட்டுகின்றன.⁸

பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படும் 'இசை' (Prosody) மற்றும் 'சந்தி' (Sandhi) முறைகள், பாடல்களின் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தப் பயன்படுகின்றன. உதாரணமாக, 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' என்ற தொடரில் வரும் 'கவர்' என்ற வினைச்சொல், 'கொள்ளையடித்தல்', 'ஈர்த்தல்', 'ஆக்கிரமித்தல்' எனப் பல பொருள்களைத் தருகிறது. இது இறைவனின் அருட்செயலின் தீவிரத்தன்மையைக் காட்டுகிறது.¹

சங்கப் பாடல்களில் பயின்று வரும் 'உள்ளுறை உவமம்' (Implication) முறையும் பக்தி இலக்கியத்தில் புதிய வடிவம் பெறுகிறது. குறுந்தொகையில் ஆரல் மீனுக்காகக் காத்திருக்கும் குருகு, தலைவனின் நோக்கம் தலைவியின் உடல் இன்பம் மட்டுமே என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. ஆனால் தேவாரத்தில், பலியேற்க வரும் இறைவன் மண்டை ஓட்டை ஏந்தியிருப்பது, உலகமே அழிந்தாலும் அவன் ஒருவனே அழியாதவன் என்ற உண்மையை உள்ளுறையாகத் தெரிவிக்கிறது.⁷

முடிவுரை: மானுடக் காதலின் தெய்வீக உருமாற்றம்

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் 'உள்ளம் கவர் கள்வன்' என்ற கருத்தாக்கம், மானுட உணர்வுகளின் உச்சமான காதலை எவ்வாறு ஆன்மீகத் தளத்திற்கு உயர்த்தலாம் என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. சங்க காலத்தில் கபிலர் போன்ற புலவர்கள் களவு வாழ்க்கையின் நுணுக்கங்களைப் பாடப் பயன்படுத்திய 'கள்வன்' என்ற குறியீடு, திருஞானசம்பந்தரின் காலத்தில் இறைவனின் அளப்பரிய அருளை விளக்கும் கருவியாக மாறியது.¹

முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி அவர்களின் பகுப்பாய்வின்படி, இறைவன் ஆன்மாவைத் தன்பால் ஈர்க்கும் ஆறு நிலைகள், ஒரு சாதாரண மனிதன் பக்தி நிலையில் எவ்வாறு படிப்படியாக உயர முடியும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இறைவனின் எளிமை, அழகு, புகழ், வியப்பு, வீரம் மற்றும் அவனது மாறாத அன்பு ஆகியவை ஆன்மாவைச் சுத்திகரித்து, அதன் 'தான்' என்ற தன்முனைப்பைக் கவர்ந்து கொண்டு, ஒப்பற்ற சிவஞானத்தை வழங்குகின்றன.¹

இக்குறியீடு இன்று வரை தமிழ் மனங்களில் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணம், இதில் பொதிந்துள்ள ஆழ்ந்த தத்துவமும், தமிழ் மொழியின் இனிமையுமே ஆகும். ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாடப்பட்ட சம்பந்தரின் வரிகள் இன்றும் பக்தர்களிடையே அதே பரவசத்தை உண்டாக்குகின்றன. இலக்கியத் தளத்தில் இது ஒரு சிறந்த மாற்றமாகவும், இறையியல் தளத்தில் இது ஒரு உன்னதமான அனுபவமாகவும் போற்றப்படுகிறது.²

துணைநூற் பட்டியல்

- ஆத்தீஸ்வரி, அ. "உள்ளம் கவர் கள்வன்." ஆய்வுக் கட்டுரை, மதுரைக் கல்லூரி, மதுரை, 2024..¹
- கபிலர். குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பு, சென்னை, 1937..²¹
- கபிலர். கலித்தொகை - குறிஞ்சிக்கலி. கழக வெளியீடு, சென்னை, 1950..¹²
- திருஞானசம்பந்தர். தேவாரம் - முதல் திருமுறை. தருமையாதீனப் பதிப்பு, 1953..¹⁵
- மோகன், நிர்மலா. உ.வே.சா.வின் குறுந்தொகை உரைத்திறன். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2010..²³
- "சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவனின் திருவிளையாடல்கள்." சைவநீதி, www.saivaneethi.org..²⁴
- Gopal, N. R. "Tamil Sangam Literature: A Journey through History, Culture, and Literary Brilliance." *Eduzone International Multidisciplinary Journal*, vol. 13, no. 1, 2024, pp. 41-45..²⁵
- "Tirugnanasambandhar Thevaram First Thirumurai English Translation." *Shaivam.org*, www.shaivam.org/scripture/Tamil/sambandhar-thevaram-first-thirumurai..⁷

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

